

культури як до важливого чинника не лише духовного, але і економічного прогресу суспільства є однозначним. При всьому різноманітті її галузей та відмінностей, сфера культури і мистецтв розглядається як єдиний важливий сектор національної економіки, розвиток якого вимагає від держави комплексних заходів підтримки

Список використаних джерел:

1. Тропіна В. Б. Реформування системи фінансової підтримки сфери культури в Україні. URL: https://www.journals.uran.ua/%2Fnpv_chntu/%2Farticle/%2Fdownload/%2F84069/%2F79529&usg=AOvVaw0YDb5_ghb1iru_04MRq0rb

2. Янишов В. Пряме державне фінансування культурної діяльності: зарубіжний досвід і його значення для України. URL: https://www.irbis-nbuv.gov.ua/%2Fcgi-bin/%2Firbis_nbuv/%2Fcgiirbis_64.exe/%3FC21COM/%3D2%26I21DBN/%3DUJRN/%26P21DBN/%3DUJRN/%26IMAGE_FILE_DOWNLOAD/%3D1%26Image_file_name/%3DPDF/%2Fasismy_2016_8_9.pdf&usg=AOvVaw1yd58-EsIxRILVD0THt7t6/

3. Панченко В.В. Досвід державної політики фінансування сфери культури та практики залучення позабюджетних коштів на її розвиток у державах Європи. *Економіка та держава*. 2014. №5. С.141-145.

Шворак В'ячеслав Петрович

Депутат Ковельської районної ради

shv9595@gmail.com

МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

Методичний інструментарій державного фінансового контролю місцевих бюджетів слід розглядати шляхом розкриття чіткої класифікації його видів, дослідження форм та методів здійснення державного фінансового контролю місцевих бюджетів. Значимість чіткої класифікації державного фінансового контролю місцевих бюджетів полягає в необхідності її врахування для формування понятійного апарату,

виявлення відмінностей різних груп при розробці необхідного методичного забезпечення державного фінансового контролю [1].

У науковій економічній літературі теоретичне обґрунтування форм і методів (прийомів) фінансового контролю висвітлене не достатньо, і досить часто, не однозначно. Перш за все, слід відмітити, що в основу класифікації контролю покладено різні критерії. Так, Ф. Бутинець [2] вважає формою контролю зовнішнє вираження конкретних дій, що здійснюється суб'єктами контролю. Б.Усач виділяє такі форми контролю: попередній контроль, поточний (оперативний) контроль, наступний (ретроспективний) контроль, документальний контроль, фактичний контроль, превентивна контрольна перевірка, поточна контрольна перевірка, тематична перевірка, слідство, лічильна перевірка звітності, господарський спір, обстеження, ревізія [3].

Можна виокремити три складові методологічної сутності форм контролю:

1) обґрунтування застосування методу контролю, тобто обґрунтування можливості й доцільності дослідження об'єкта контролю відповідним методом;

2) досягнення цілей контролю – залежно від того, що ми хочемо досягти (виявити недоліки, оцінити результати, вдосконалити діяльність), вибираємо метод контролю як сукупність найефективніших прийомів контролю на певний момент;

3) узгодження і реалізація результатів контролю, що є заключними процедурами контролю в межах відведеного на контрольний захід часу, передумовою яких є цілі і результати контролю [4].

Методи здійснення фінансового контролю можуть бути поділені на три основні групи: документальні; фактичні, серед яких інвентаризація, контрольний обмір, обстеження, лабораторні аналізи якості, контрольний запуск; хронометраж.

Під методом контролю розуміють сукупність способів і прийомів, спрямованих на отримання необхідної інформації для потреб її користувачів. Метод державного фінансового контролю реалізується через систему технічних прийомів і способів дослідження, які є

найважливішими елементами методу фінансового контролю і становлять його інструментарій. У державному фінансовому контролі використовуються дві найбільш загальні групи методичних способів та прийомів: загальнонаукові та спеціальні. Можна виокремити методи документального контролю; фактичного контролю.

Основні шляхи вирішення суперечностей щодо методичного інструментарію організації державного фінансового контролю на місцевому рівні – застосування єдиних правил здійснення та узагальнення контрольних заходів, що є необхідною умовою підвищення ефективності державного фінансового контролю; організація, розробка та запровадження відповідного методичного забезпечення; застосування нових видів, форм та методів фінансового контролю; покращення інформаційного забезпечення організації державного фінансового контролю тощо.

Побудувати ефективну систему фінансового контролю в Україні, яка б забезпечувала стабільний стан фінансово-бюджетної дисципліни місцевих бюджетів, можна лише за наявності ефективно функціонуючої системи внутрішнього контролю в органах місцевої влади на всіх рівнях (області, міста, села тощо). З цією метою необхідно розробити та схвалити на законодавчому рівні оновлену сучасну модель системи державного фінансового контролю місцевих бюджетів в Україні.

Список використаних джерел:

1. Шевчук О.А. Система державного фінансового контролю: формування та розвиток в Україні : монографія. Ірпінь : Університет ДФС України, 2016. 378 с.
2. Контроль і ревізія: Підручник. Ф. Ф. Бутинець, Н.Г. Виговська, Н. М. Малюга ; за ред. проф. Ф. Ф. Бутинця. – 3-тє вид., доп. і перероб. Ж.: ПП «Руге», 2002. 544 с.
3. Усач Б.Ф. Контроль і ревізія: [підручник] / Б. Ф. Усач. – 2-ге видання. К. : Знання, 2007. 290 с.
4. Стефанюк І.Б. Метод і форма державного фінансового контролю: сутність і методологічні відмінності. *Фінансовий контроль*. 2010. № 3 (56). С.24-28